Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

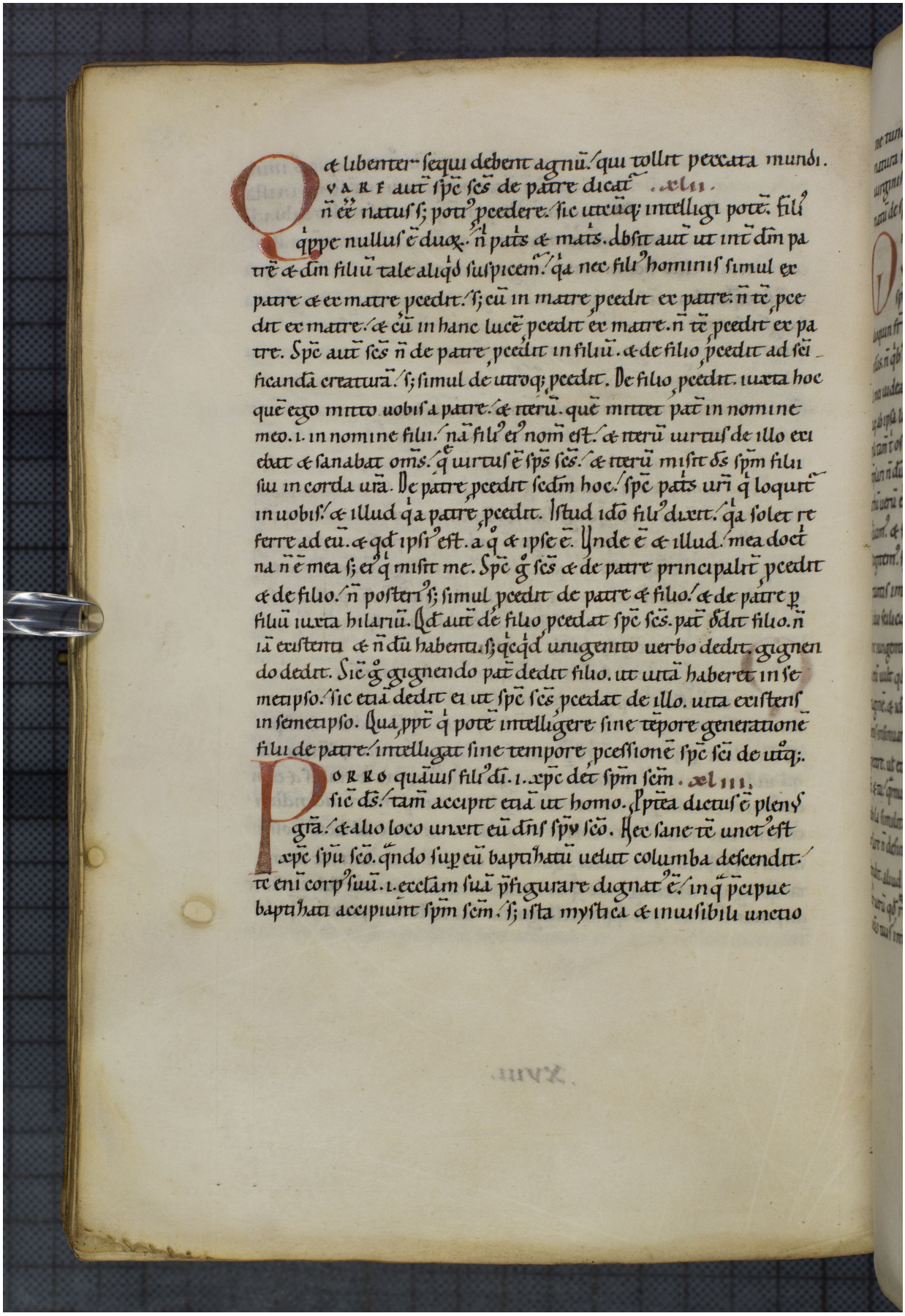

Qui libenter sequi debent agnū. qui tollit peccata mundi.
VARE autē spūs scs de patre dicat̄ .xeiii.
nō ēē natus s; potiꝰ p̄cedere. sic utcūq; intelligi potē. filiꝰ
q̄ppe nullus ē dux. nec pat̄s & mat̄s. dbsit autē ut int̄ dīm pa
trē & dīm filiū tale aliq̄d suspicem̄. q̄a nec filiꝰ hominis simul ex
patre & ex matre p̄cedit. s; cū in matre p̄cedit ex patre. nō tē p̄ce
dit ex matre. & cū in hanc luce p̄cedit ex matre. nō tē p̄cedit ex pa
tre. Spūs autē scs nō de patre p̄cedit in filiū. & de filio p̄cedit ad sci
ficandā creaturā. s; simul de utroq; p̄cedit. De filio p̄cedit. iuxta hoc
quē ego mitto uobis a patre. & iterū. quē mittet pat̄ in nomine
meo. i. in nomine filii. nā filiꝰ ei nom̄ est. & iterū uirtus de illo exi
ebat & sanabat oms. q̄ uirtus ē spūs scs. & iterū misit ds spm filii
sui in corda ura. De patre p̄cedit sedm hoc. spūs pat̄s uri q̄ loquit̄
in uobis. & illud q̄a patre p̄cedit. Istud idō filiꝰ dixit. q̄a solet re
ferre ad eū. & qd ipsi est. a q̄ & ipse ē. Unde ē & illud. mea doct
na nō ē mea s; ei q̄ misit me. Spūs g̃ scs & de patre principalit̄ p̄cedit
& de filio. nō posteriꝰ s; simul p̄cedit de patre & filio. & de patre p̄
filiū iuxta hilariū. Qd autē de filio p̄cedat spūs scs. pat̄ dīt filio. nō
iā existenti & nō dū habenti. s; q̄q̄d unigenito uerbo dedit. gignen
do dedit. Sic ē g̃ gignendo pat̄ dedit filio. ut urā haberet in se
metipso. sic etiā dedit ei ut spūs scs p̄cedat de illo. urā existens
in semetipso. Qua p̄pt̄ q̄ potē intelligere sine tēpore generationē
filii de patre. intelligat sine tempore p̄cessionē spūs scī de utrq;.
PORRO quāuis filiꝰ dī. i. xp̄c det spm sēm. .xeiiii.
sic ds. tamē accepit etiā ut homo. Ꝓptēa dictus ē plenꝰ
grā. & alio loco unxit eū dns spū scō. Hec sane tē unctꝰ est
xp̄c spū scō. q̄ndo sup eū baptizatū uelut columba descendit.
tē eni corpꝰ suū. i. eccl̄am suā p̄figurare dignat̄ ē. in q̄ p̄cipue
baptizati accipiunt spm sēm. s; ista mystica & inuisibili unctio